

meget tydelig i de Ord fra Amtmanden, som den højtærede Minister oplæste: men jeg har ikke ment det paa denne Maade. Altsaa har den højtærede Minister faaet noget andet ud af Amtmandens Ord end det, som Amtmanden selv har villet lægge i dem. En Grund til at ansætte Tilly søgte den højtærede Minister deri, at den Biskop, der tidligere havde været Tillys Biskop, for nylig havde anbefalet ham i høj Grad hos Ministeren, men da denne Anbefaling, saa vidt jeg kan forstaa, falder længe efter Ansættelsen, er det jo en mager Grund til at ansætte Manden. Det maa vel opfattes som en Kompliment til mig, at den højtærede Minister har valgt at svare paa Sogneraadets Skrivelse af 8de Januar 1898 i en mundtlig Udtalelse her i Dag til mig. Men jeg kan alligevel ikke andet end beklage, at den højtærede Minister ikke har valgt den Form at svare Sogneraadet skriftlig paa det høflige Spørgsmaal, der er fremkommet til den højtærede Minister, thi jeg ved, at Sogneraadet deroppe er fornærmet over, at det ikke har kunnet opnaa noget som helst Svar paa en høflig Forespørgsel. Den højtærede Minister siger, at Sogneraadet selv havde henstillet Sagen til Ministeren. Dette er igen en Misforstaaelse af den højtærede Minister. Ligesom den højtærede Minister har forstaaet Amtmandens Brev fejl, saaledes har han ogsaa misforstaaet det, som Sogneraadet har erklæret. Jeg har forhørt mig deroppe og faaet Besked fra Sogneraadets Formand, som skriver til mig under 19de Februar, at naar jeg har meddelt ham, at Ministeren gaar ud fra, at Sogneraadet har lagt Sagen i Ministerens Haand og overladt ham at besætte Embedet, saa mener Sogneraadets Formand, at Ministeren vist maa have sprunget det over, som staar først i Skrivelsen, nemlig det, at Provsten havde skrevet til Sogneraadet, at hvis Sogneraadet ikke indstillede paa ny, saa vilde Sagen blive lagt i Ministerens Haand, og han vilde komme til at besætte Embedet. „Da nu vi i Sogneraadet ikke vilde indstille paa ny, henstillede vi til Direktionen at godkende Sogneraadets Indstilling, da i modsat Fald Sagen jo vilde blive henvist til Ministeriets Afgørelse.“ Se her er blot en faktisk Bemærkning om, at hvis man ikke godkender Sogneraadets Indstilling, ja, saa kommer Ministeriet jo til at afgøre det. De bøje sig for Faktum, men det er sandelig noget andet, end at de henstille, om ikke Ministeren vil være saa venlig at afgøre Sagen — det havde de

aldrig ønsket. Den højtærede Minister oplyste jo selv i Gaar, at jeg havde Ret, naar jeg paastod, at den ene af de Mænd, som vare indstillede til Lærerembedet i Hørsted, og som blev kasseret der, er af den samme Skoledirektion, som kasserede ham i Hørsted, bleven kaldet til Lærer i Skyum, og det skönt det Aar, den højtærede Minister paaberaaber sig, at man skal have været ansat, inden man kan blive tagen i Betragtning ved et Lærerembedes Besættelse, endnu ikke var forløbet. Saa er det da altsaa givet, at enten var denne Mand virkelig kvalificeret til at faa Embedet i Hørsted, eller ogsaa er han heller ikke kvalificeret til at faa Embedet i Skyum. Saadan kan det dog ikke være, at en Skolekommission kan sige: Se denne Mand er nu skikket til at faa et Embede paa 1091 Kr., men han er ikke skikket til at faa et Embede paa 791 Kr. Navnlig naar det mindst lønnede Embede forpligter til at undervise 56 Børn, medens det Embede, der er lønnet med 300 Kr. mere, kun forpligter til at undervise 28 Børn, hvilket jo maa være lettere. Det var ganske vist unge Lærere, der vare indstillede i Hørsted, men jeg vil tillade mig at oplæse nogle ganske faa Linier af den tidligere omtalte Skrivelse af 8de Januar til den højtærede Minister, thi deri gør Sogneraadet Rede for, at de deroppe i Hørsted havde haft en meget gammel Lærer, under hvem Disciplinen i Skolen blev ødelagt, og Undervisningen saa at sige faldt bort, saa at Børnene intet lærte. Derefter kom der en ung Mand, som efter en kort Funktionstid blev kaldet til et andet Embede. Han oprettede atter Disciplinen i Skolen, Ordenen vendte tilbage, og Børnene gjorde forbavsende Fremskridt i Kundskaber. Nu, da han var kommen bort, var det vigtigt for Folkene deroppe i Hørsted igen at faa en ung Lærer, som med Dygtighed kunde forestaa Skolen, og det saa meget mere, som de i det sidste Aar ved at bygge til Skolen og andre Ting havde ofret mange Tusinde Kroner paa deres Skolevæsens Forbedring. Men alligevel skulde de deroppe have en gammel Lærer, medens en ung Lærer meget godt kunde blive kaldet til Embedet i Skyum, skönt han havde været Ansøger til Embedet i Hørsted og var bleven refuseret der. Naar den højtærede Minister henviser mig til at gaa til Domstolene, saa er det, fordi den højtærede Minister misforstaaer, hvad mit Formaal er med, hvad jeg her drager frem. Det er ikke alene at faa Forholdene ordnede oppe i Hørsted, men det er tillige at paatale ganske i Almindelighed den